

MOZGÁSSÉRÜLTEK FOTÓTÁBORA POTTYONDON

Kerekesszékekkel is elérhető a fotótéma

„Életemben először most ültem szekéren, nagy élmény volt”

Mozgáskorlátozott, többnyire kerekesszékre szoruló személyek táboroznak Pottyondon. Fotó- és videótáborban vannak, és ha valaki azt hiszi, hogy a fotózás, videózás öröme csak az akadály nélkül mozgó emberek privilégiuma, itt a napokban meggyőződhet arról, mennyire nincs igaza.

Forró-Erős Gyöngyi

forro-eros.gyongyi@hargitanep.ro

Görögdinnyét ettek éppen a pottyondi táborlakók, mikor tegnap délután beállítottunk hozzájuk. A hírre, hogy újságíró érkezett, és kérdezgetni fog tőlük, nem húzódtak szégyenlősen félre, hanem „akkor jöjjen és üljön le” invitálással már mutatták is az éppen üresen álló széket. „Vigyázzon, dinnyelevel még az asztal” – figyelmeztet egy férfi, mikor látja, hogy veszem elő a jegyzetfüzetet, és hozzát teszi, hogy egykori könyvkötőként nem nézné szívesen, amint a noteszt dinnyelevelébe mártom.

Zoli, akinek Franciaország a kedvence

Az egykori könyvkötő, aki ma már akkumulátoros kerekesszékek szerelésével foglalkozik („jobban áll nekem a zsíros kéz, mint a csirizes”), azt mondja, a fotózás nála nem új hobbija. Sok felvételt készített már, a legtöbbet kedvenc helyén, Franciaországban, ahol többször is járt.

„Csak összebeszélünk a barátokkal, megszervezzük, és megyünk” – mondja kacagva a marosvásárhelyi férfi, mikor szavakat keresgélve igyekszem finoman megtudakolni, hogy ennyire súlyos mozgáskorlátozottsággal hogyan jár valaki többször is Franciaországban, csak úgy, ha kedve szottyan. De Zoli sorozatban ejt ámulatba: mesél arról, hogy motorozik háromkerekű motorján, amiből kettő is van neki, a kerekesszékét pedig – bárhol hagyja az cserben –, helyben, az út szélén megjavítja. Arról nem is szólva, hogy barátja és sorstársa Trabantjának tetején utazott a minap, és Pottyondon a fürdést is kipróbálta a patakban.

„Én is voltam már Brüsszelben,

repülővel. Kiállításra vittem a zoknikat, amelyeket én kötöttem két tüvel” – mondja a Zoli mellett ülő fiatal nő, mikor látja, hogy elképedek azon, mennyire aktív életet lehet élni kerekesszékekben.

Rózsika, András, Attila, Judit

A szintén marosvásárhelyi fiatal nő most ismerkedik a fotózás, filmzés világával. Élvezi, mondja, főleg a tájat szereti fényképezni, valószínűleg azért, mert kirándulni is nagyon szeret. „Életemben először most ültem szekéren, nagy élmény volt” – lelkesedett Rózsika.

Egy lövétei fiatalember is bekapcsolódik a beszélgetésbe. „Erre a táborra kértem egy fényképezőgépet a szomszédomtól” – közli. Azt mondja, a fotózás régóta vonzza, de gép hiányában eddig nem volt alkalma kipróbálni. Tájat, állatokat fotóz szívesen. „És nőket!” – teszi hozzá élcelődve Zoli, ám hamar kiderül, ha teheti, ő is lencsevégre kapja a szebbik nem képviselőit.

A szótlan, visszahúzódozó Attilának, aki Székelyudvarhelyről jött a táborba, bár már 2005-től fotózik, ez az első tábor. Ő is a természetet szereti fényképezni – mondja, és arra a kérdésre, hogy szintén annyira aktív életet él-e, mint a társai, csendesen feleli: nincs rá lehetősége.

Fiatal nő érkezik be kerekesszékekkel, mondja is a nevét: Judit. Látom, hogy kezét nehezen tudja használni. Határait nem ismervén várom, ő nyújtson előbb kezét. „A fényképet nézegetni szerettem, de fotózni nem fotóztam, mert a legtöbb gép számomra igen nehéz. De most, erre táborra vettem egy kis gépet magamnak, amit én is elbírok” – és már mutatja is a pici, maroktelefon méretű fényképezőgépet, amelyet ügyes mozdulattal pillanatok alatt ki is vesz a tokjából. „Képeket állítólag már elég jókat készítek, a filmjeimmel viszont tökéletesen lehetne ábrázolni egy földregést” – mondja nevetve, arra utalva, hogy a kamerát nem tudja stabilan tartani, így a felvételei eléggé hullámzóak. Ő is, néhány társával együtt, kísérővel jött a táborba, ugyanis kísérő nélkül nem tudnak

megbirkózni a hétköznapi állította akadályokkal.

Mind ismerősök

„A tábor résztvevői mind régebről ismerik egymást” – mondja Kovács Csaba, az erdély.ma internetes portál főszerkesztője, a tábor szervezője. A táborot ugyanis nem hirdették meg, az érdeklődők egymás között terjesztették a híret, így verbuválódott össze a társaság. A résztvevők – összesen 24-en – egész Erdély területéről érkeztek, fotós, filmes szakemberek tanítgatják őket a fotózás csínjára-bínjára, ezen túl pedig pihennek, szórakoznak, élvezik egymás társaságát és az életet.

„Bocsánat, én most megyek, ledőlök egy kicsit” – mondja a sepsiszentgyörgyri érkezett Marius, akinek töből hiányzik mindkét lába. És mire mi is kimegyünk az udvarra, már egy nagy fa árnyékában, a fűre dölve sziesztázik. Azt mondta, régi hobbija a fotózás, ám egy ideje nem műveli. A tábor hatására viszont, lehet, hogy újból fényképezni kezd...

SZINTE CSAK A BIZTOSRA MENNEK

A Dacia 1300 az autótolvajok kedvence

Tizenhat járművet lovasítottak meg ebben az évben Hargita megyében, továbbá kilenc olyan gépkocsit foglalt le a Hargita Megyei Rendőr-felügyelőség, amelyet külföldön loptak el és itteniek vásároltak meg. Míg a helyben eltulajdonított járgányok többnyire Dacia 1300-asok, addig a határokon túlról belopottak mind luxusautók.

Darvas Beáta

darvas.beata@hargitanep.ro

Listavezető a Dacia 1300 gépjármű a lopott autók sorában, mind országos viszonylatban, mind Hargita megyében. Incze Miklós, a Hargita Megyei Rendőr-felügyelőség szóvivőjének helyettese lapunknak elmondta, a jelenség nem meglepő, hiszen ezeknek az autókknak egyáltalán nincs biztonsági és védelmi rendszere, sok esetben ugyanazzal a kulccsal több Daciát is ki lehet nyitni és elindítani.

– Az elmúlt nyolc hónapban tizenhat járműlopást jelentettek be Hargita megyében. Ebből nyolc esetben személygépkocsiról volt szó (négy Dacia, egy Lada, két Opel és egy BMW),

három esetben motorkerékpárról, egy homokfutóról, egy kamionról és három utánfutóról. A 60 000 euró értékű X6-os BMW-t megtaláltak és visszaszolgáltattuk tulajdonosának – részletezte az autólopások idei statisztikáit Incze Miklós. Amint a szóvivő helyettese elmondta, a lopások mind az éjszaka leple alatt történnek és szabályosan parkolt autók estek a tolvajok áldozatául. A bejelentések után a rendőrség a standard eljárás követve intézkedett. Első körben a használtautó-kereskedőkkel veszik fel a kapcsolatot, abban a reményben, hogy a tolvajok először így próbálnak túladni a portékán. A rendőr-felügyelőség sikereként könyveli Incze Miklós annak a kilenc luxusautónak a megtalálását, amelyet külföldről loptak el és több kézen megfordulva Hargita megyében találtak gazdára. A százezer és ötezer euró közötti értékű autókrol a Schengeni Információs Rendszerhez (SIS) való hozzáférés útján szereztek tudomást, Incze Miklós elmondása szerint, annak ellenére, hogy Románia nem tagja a Schengeni Övezetnek, szoros a rendőrségi együttműködés a SIS-sel.

Népszerű az öreg Dacia az autótolvajok körében. Egy kulcsra járnak

FOTÓ: TAMÁS ATTILA

HIRDETÉS

TÁJAK, EMBEREK, FOGLALATOSSÁGOK...
FOTOGRAFIAI EMLÉKEK
A RÉGI CSÍK VÁRMEGYÉBŐL

AZ ERDÉLYI FOTOGRAFIA MŰZEUUMÉRT
EGYESÜLET ARCHIVUMÁBÓL

**MAGYAR
FOTOGRAFIA
NAPJA**

Kiállítás megnyitó:
2011. augusztus 26-án,
18 órától

Csikszereda-Szabadság
tér 5.
Hargita Megye Tanácsa
kiállítóterében.

Beszédet mond:
CSEKE GÁBOR
publicista.